

פ ר ט י כ ל

מישיבה כ"ח של ועדה הכנסת ביום
שלישי, כ"ח מנחם-אב הש"ס (23.8.49)
בשעה 17.00.

ג ו כ ח י ם
חברי הועדה :

י. הררי	-	היו"ר
פ. אילנית	-	מפ"ם
מ. בן-עמי	-	ספרדים
י. ברץ	-	מפא"י
י. בדי-הודה	-	מפ"ם
י. גרינברג	-	החזית הדתית
מ. גרבוזסקי	-	מפא"י
צ. יהודה	-	מפא"י
ש. כ"ץ	-	חרות
ח. כהן-מיגורי	-	חרות
א. מזור	-	החזית הדתית
ע. מימון	-	מפא"י
א. רוזאל-נאור	-	חרות
א. שפטל	-	מפא"י
י. שמחוני	-	מפא"י
י. קוסוי	-	מפא"י

ס ו ז ט נ י ם :

י. שפרינצק	-	יו"ר הכנסת
נ. ניר	-	סגן יו"ר הכנסת
י. בורב	-	סגן יו"ר הכנסת
ב. שיטרי	-	שר המשטרה
י. סחר	-	המפקח הכללי של המשטרה
י. שוחט	-	היועץ המשפטי של משרד המשטרה.
פ. רוזן	-	שר המשפטים
י. רוקח	-	ראש עיריית תל-אביב.
רחל כהן	-	ועדה הפנים
אידוב כהן	-	מזכיר הכנסת
מ. רוזטי	-	מזכירות הכנסת
א. צידון	-	מזכירות הכנסת

יו"ר הכנסת י. שפרינצק:

אני מניח שכולם יודעים לשם מה

הוזמנו לישיבה מיוחדת ורחופה זו.

אנחנו התכנסנו משום שלדעתי הגיעה החרפה עד נפש. עוד מעט והתהפך הארץ הזאת, עם העיר הזאת, לאחד המקומות המזוהמים ביותר בעולם. מה שקרה בימים האחרונים הגריש את האמת. יוצא שאין אדם יכול להלך ברחוב בשעה 11 בלילה. לפי הכרוניקה הקרימינלית השיג העיר הזאת שיא בכרימינליות וחהפך להולם החתחון של הסכנה הפרטית. כולנו מבינים שירידה כזאת אי-אפשר לעקור ע"י פקודות וגזרות בכוה. קרה משהו בחוכנו: זעזוע גדול, העברת המונים, מלחמה, אחרי המלחמה שכונ גרוע ואנשים נמצאים ללא כל אחיזה. כל הדברים האלה יחד, באופן אוביקטיבי יצרו מצב של התפרקות מכל עול ונמוס ואת הצד המורלי הזה אין לעקור ע"י פרוצדורה מסודרת, סוציאלית וישובית. אולם, אם אי-אפשר לעקור את הדמורליזציה

יור הכנסת פ. שפרינצק:

הזאת, מוכרחים להגן על קרבנות הדמורליזציה. חוסר הגנת הקרבנות היא היא המגבירה את גל הפשעים, לית פקוח וליח אפשרות לזעוק לעזרת. והענינים ילכו הלאה. אנשים הולכים בלילות ואינם פוגשים שוטר או שומר. אדם יכול לצעוק ולקרא לעזרה ואיש לא יציץ אפילו מן החלון - בגלל הפחד. שום צעקה לא תועיל. כל אחד קורא את העתונות והכרוניקה ויודע מה קורה פה.

נוסף לכל אלה, היות ואין דאגה, אין הגנה ואין בטחון מתרגלת דעה הקהל לרגיסטרציה האטומטית של מעשי הפשעים. כולם קוראים את הידיעות, ואיש איש טרוד בעסקיו הוא, או בוכוחיו ומעשי הרצח והאונס נמשכים. אם הדבר יימשך, - אבדה תקוהנו. יש עוד להוסיף לסטטיסטיקה את טרוף הדעה של המכונה הדינמית החורגת אנשים. הגיעה השעה להפסיק את זאת. בגלל זאת כנסנו את ועדת הכנסת - כמיניאטורה של הכנסת - כדי להניע את עצמנו להפסיק את ההתפשרות הפטליסטית עם המצב הזה. יש למצא אמצעים להפסיק את חוסר הגנה הקרבן.

נוסף לכל זאת, ישנו עוד דבר אחד - אני שמח שיושב כאן שר המשפטים ושומע את דברי - אתה יושב וקורא את העתון ומתפלא על ההומניזם העליון של המשפט העברי לפתע פתאום. כל חכמה הפסיכיאטריה והפסיכואנליזה נכנסה לשופטים. מחפשים את הגורמים הפסיכו-לוגיים - אדם שאנס ילדה בת 11 חולה הנהו. יום-יום מתקיימים משפטים ומוציאים בערבות. אינני מבין מה קרה לנו! איזה מין רומטיקה משפטית! אונסים ילדה קטנה בפרדס ואחר-כך מענישים את האנס בקנס של כמה לירות! אני מדבר על שיטת המשפט. בענף זה מתרחש משהו ילדותי ומכבדחים להפסיק זאת.

אני אומר:

א. הגנת ה ק ר ב ן : (את ההצעות שאני מציע לא ברקתי.)
יש לארגן משטרה ניידת. מ-11 בלילה צריכים להסצא בכל רחובות העיר פטרולים של המשטרה הניידת. יש תקציב ויש וכוה על תקציב; יש 200 הסתייגויות ויש ודאי תשובה של שר המשטרה ושר הפנים. אגב, אני מצטרף על זה שהוא איננו כאן (שר המשפטים פ. רוזן; הוא בקש למסור בשמו שהוא נמצא מחוץ לעיר) מפני שענין זה יעבור אליו. הענין עומד ברומה של חרפתנו. אני אומר: "אין כסף! לזאת מוכרח להיות כסף ל-6 החדשים

- 3 -

יו"ר הכנסת י. שפרינצק:

הקרובים". באמצעים מיוחדים. משטרה ניידת מ"11 בלילה.

ב. יושב כאן גם ראש העיר. - גיוס מיליציה אזרחית של 3000 איש למטרה זו. בימי הבזק באנגליה הייתה מיליציה ששמרה ברחובות. מיליציה זו תשמור בכל רחובות וסמטאות העיר במשך כל שעות הלילה ואם יתנפלו על אשה החוזרת מעבודתה בלילה, עם סכום כסף בכיסה, והאשה תקרא לעזרה, יהיה מי שיבוא לעזרתה. המיליציה צריכה להיות מזויינת.

ג. חוקים מיוחדים.

ד. פרוצדורה משפטית מיוחדת - לא סנטימנטלית ולא פסיכולוגית.

בדברים אלה לא נעקור את הדמורליזציה, ולא נעקור את היצר של חרצת והגנבה. אבל, נגן על האוביקט וברגע שנגן על האוביקט תפתח הדמורליזציה.

ועדת הכנסת נתכנסה במיוחד כדי לדון במצב חרום זה שנוצר ויש לעשות הכל כדי להפסיק זאת. אמנם, הכנסת היא מוסד מחוקק - אך הכנסת היא נציגת האומה והאומה עומדת להיות נפגעת ונגועה במחלה שלא תהיה נתנת לרפוי, אם, לא חבוא, בעוד מועד, מודיפיקציה של הסומנטים הנגועים ביותר בגופנו המתחיל להיות. תמלחו לי שאני מתרגש כל כך, מפני שאני מרגיש שביום זה חדלו לענין אותי כל הוכוחים האחרים. אם אין אדם יכול להלך בבטחון במדינה - לא כדאית כל המדינה.

שר המשטרה ב. שיטריה: ברצוני לאמר לחברים ששני עיקריים חשובים בעבודת המשטרה הם אלמנטריים בכל העולם:

(א) מניעת פשעים;

(ב) גלוי פשעים.

לא כל משטרה יכולה למנוע פשעים, ותהיה המשטרה המקולה ביותר בעולם, אם לא תאמצים נגדם. אם יש לה אמצעים היא יכולה להקטין את מספר הפשעים, אבל לא תמיד יכולה היא למנוע את כל הפשעים. ישנו סוג של גנבות שהיא יכולה למנוע, אבל יש מקרים של אונס שהמשטרה אינה יכולה לדעת מתי חוקף יצר זה את האנשים הללו. אבל, בדרך כלל, אם אין למשטרה כוחות שחוכל

שר המשטרה ב. שיטריה:

להוציא לרחוב כדי שהאזרח יראה אותם, גם הבטחון בלב האזרח יתערער.

גל הפשעים שהציף את הארץ אינו מזכיר

אפילו את תקופת התורכים או את תקופת המנדט. אתן לכם סטטיסטיקה של

עבירות נגד המוסר:

מ"1.1.49 עד 30.6.49 - 96 מקרים של עבירות נגד המוסר. מקרי אונס

ומעשים מגונים, וזה הוא מספר גדול מאד.

מ"1.7.49 " 31.7.49 - 24 מקרים.

במ"ח במשך 7 חרשים היו לנו 120 מקרים.

מאלה מעשי אונס ממש - 10 מקרים

נסיון לאונס - 1 מקרה

מעשה סדום - 1 "

מעשים מגונים - 108 מקרים. בתוכם אותם המעשים

המגונים שדיבר עליהם יושב-ראש הכנסת. וגל הפשעים הולך ומתגבר. את

לכם מספרים נוספים על מעשי רצח.

מ"1.1.48 עד 30.6.48 - 27 מעשים. את המספר הגדול הזה אני זוקף על חשבון

מצב המלחמה וערעור מצב הבטחון בדרך

כלל.

מ"1.1.49 עד 30.6.49 - 23 מעשים וגם זה אינו מספר קטן.

אני לא אדבר על הנסיון לרצח או הריגת

אדם ע"י תאונות שמספרם במשך השנה עולה על 125, ואינני יודע משום מה,

לא נחננו את דעתנו על כך כי מלבד מקרי האיבוד לדעת, מלבד מקרי טביעה

ומלבד מקרי תאונה - יוצא שבכל שנה מאבדים מאות נפשות, רק מתוך חוסר

זהירות או חוסר עירנות.

מספר הגנבות מיום 1.1.48 עד 30.6.48

היה 786 ובאוחה תקופה בשנה 1949 - 1659. סוג מיוחד של גניבות במחירת

וגניבה בתמות גם כן גדל, אבל זאת יש לזקוף על חשבון המסתננים או הכנופיות

ההולכות ומתארגנות, אם בזדון ואם במטרת שוד. לדעתי, החליט השכנים

הערבים להטריד אותנו במסתננים שמטרתם לגנוב, לתטוף ולרצוח, ואין לך יום

שאינן לך ידיעה על שוד או על רצח בכפר זה או אחר א"י מסתננים. אני חושב

שהעבירות הללו מסכנות את קיום המדינה ואת במחונתה. אני מוכרח להגיד

שהופעתי בפני ועדה הפנים, יחד עם המפקח הכללי של המשטרה, ומסרתי לה פרטים

שר המשטרה ב. שיטריה:

על דרישותינו. אני צועק ככרוכיה ואיני נענה, ואין אתם יכולים לדרוש ממשרד המשטרה או מהמפקח הכללי לשמור על בטחון האדם ברחוב בזמן שאנו מעמידים את דרישתנו על המספר המינימלי שבמינימלי - ואיננו נענים. אם אומר לכם שבזמן האנגלים היו בארץ כ-24,000 אנשי כוחות בטחון, ואם אנו מקיימים על 2064 שוטרים ולזה נוכל אולי עוד להוסיף 300 - 150 שוטרים - הוכלו לחאר לכם באיזה מצב אנו נמצאים. שלושת רבעי א"י נמצאת בידינו ואם משוים את מספר אנשי כוחות הבטחון שיש לנו כעת עם מספרם בעבר - ההבדל הוא עצום, ובכל זאת המשטרה שלנו - למרות שהשוטר מקבל משכורת של כחבנית בדרגה א' ואנו יכולים להעיד עליהם שהשוטר לא פגע בהם - עושה את עבודתה באמונה ובחנאים שהם למעלה מיכולתה.

יחסו של הצבור לשוטר הוא יחס עויין.

קוינו שהצבור ישנה את יחסו אלינו לאחר הקמת המדינה ויכבד את השוטר העברי כמו שהצביר בחו"ל מכבד את שוטריה. אין אנו יכולים להתאונן על התנהגות בלתי הוגנת של השוטרים; להיפך, כל אחד מן הצבור מעמיד את עצמו דיין על השוטר. לא פעם כשהשוטר עוצר אדם ברחוב, נמצאים לו 20 יהודים טובים שהופכים לסניגורו של אוחו אדם. להבלגה יש גבול. אנו חוששים שמבלנוחו של השוטר הפקע, אם הכנסת לא תהן את דעתה על המצאת המכשירים ותכוחות הדרושים למפקח הכללי של המשטרה, למשרד המשטרה ולבתי הסוהר המלאים וגרושים, צפופים עד כדי פריצת מרד בזעיר אנפין בין האסירים. סגרנו גם את הנגריה ובתי-המלאכה שפתחנו מפני שאין מקום לשכון האסירים. ובסוף החודש עלי להלחם כדי לקבל את משכרת השוטרים. אם יוכלנו לעבוד עד עתה בחנאים אלה, זה הוא אחד הנסים וזה רק הודות לרוח שמחיריים וממשיכים להתדיר בשוטרים. השכם והערב אומרים להם: "אתם משרתי הצבור, עליכם להיות סבלניים"; ואנחנו סבלניים. אנחנו מוחקפים מכל הצדדים. אם נמשיך להיות שאננים המצב יהיה הרבה הרבה יותר פרוץ מאשר הוא כיום. העתונות אמנם נתנה למעשה הנדון צביון סנסציוני. המשטרה ערכה חקירה בעניין. הבחור הוא דניאל פקטורי והבחורה נעמי שטיין. ד. פקטורי היה איש נשוי שהסתכסך עם אשתו ובא לגור כאן. נודע לו שנעמי שטיין היא אחותו לפני זמן קצר. הוא פסיל אתה והיו ביניהם רגשות אהבה. המשטרה עוד לא הגיעה למסקנה ברורה. אבל, ברור, שיש כאן יד

שר המשטרה ב. שיטריה:

נוקמת, כי גם לנערה יש מאהב חמידי. לכן יחכן שמישהו עקב אחריהם. המקרה אירע ב-9 בערב והיא דברה אחר והוא עזב אותה וחזר אליה וכשתזר אנס אותה והיא היתפ במצב בלתי נעים עם אחיה החורג. לאחר שגמר אמר שיביא לה חלוק והבבא לה חלוק והלבישה חלוק זה. האיש שטלפן למשטרה, ברי לי, שהוא המחקיף. במקום שאירע מקרה העבירה הזה, ישבו זוגות אחרים, היא לא אעקה. סימן שהכירה את האיש והיתה ביניהם שיחה, אלא שהיא עדיין אינה יודעת שר. פקטורי סת ויחכן שאם יודע לה דבר מוחו המסור תאור של המחקיף. אבל המקרה אינו מקרה כזה שקרה בשכונת התקווה. אני מבקש לא לפרסם את הפרטים האלה מפני שפרסומם יכול לפגוע בבחורה ובחורה.

אין ספק שדבר זה הוא דבר מועד ומגונה

ואם, בעוד מועד, לא נאחד באמצעים המחאימים, נחבל, במו ידינו, בשמה הטוב של מדינתנו ונעמיד את האזרחים שלנו בפני סכנה. ובטחון פנימי זה חשוב מאד. אינני יודע משום מה אין נוחנים את הדעת עליו. אנו זקוקים לכלים - אם העבריינים ישחמשו באוירונים - אנחנו מוכרחים להשחמש באוירונים. לא יחכן שהעבריינים ישיג אותנו באמצעי הציביליזציה. אין לנו מכוניות. אין אנו יכולים לחסום את הדרך בפני כנופיות שודדים שכבר הספיקו לתדור. אני אומר שדרושה לנו משטרה ניידת, כי משטרה ניידת בזמן האנגלים היתה התזקה ביותר עם כל סמירי הקשר שעמדו לרשותה. במקרה התנפלות אחר, על זוג שישב בכבר סמואל, עצלתנו, ע'י המשטרה הניידת והקשר אחת, לחפוס אנס. ישנם אמצעים שהם מבחינת מניעת פשע.

יו"ר הכנסת אמר כבר שיש להכניס שנויים במדת העונש. מעשים מגונים

מתולקים ל-2 מינים. (1) ענש מ-6 חדשים עד שנתיים.

(ב) אנס - עונש עד 14 שנה.

עד 14 שנה פרושו מ-24 שעות עד 14 שנה.

בקשר לשחרורים בערבות. אמרתי היום

בישיבת הממשלה שמשחררים בערבות כי אין איפה לשכן את העצורים הללו.

אבל, לא צריך לשחרר בערבות. לפי דעתי צריך להכניס בפקודת שחרור

בערבות חקנה שאדם הנאשם במעשה מגונה, לא רק במעשה אונס, אין לשחררו

בערבות עד שיחרוץ ביח"דין את גורלו. אם העבריינים ידעו שאין משחררים

אותם בערבות יחשבו יותר את מעשיהם.

שר המשטרה ב. שיטריה:

נוסף לכל אלה יש לקבוע מינימום ומקסימום

לגבי עבירה של אונס ומעשה מגונה מ-5 שנים עד 14 שנה; או, לא פחות

מ-4 שנים כפי שמחוקק יקבע. אבל צריך לקבוע מינימום ולא להשאיר

הפרש בלתי מוגבל. אין מה שימנע שופט, הרשאי לתת עונש מ-24 שעות

עד 14 שנה, להטיל עונש של שבוע אחד.

יש גם צורך במכשיר החוקתי לגבי העונש.

אחר-כך לגבי האמצעים. אנחנו מתכננים להפעיל את המשמר האזרחי ולשתף

אותו בפעולות. כי המשמר האזרחי מונח אלפים ואם נפעיל אותו ונתן לו

סמכות של שוטים בזמן התפקיד יוכל לעזור לנו מאד.

אנחנו דנים גם בארגון השמירה הכללית בדרך

כלל, במושבות ובררכים. אבל, דבר זה עדיין לא הושלם. בכל אופן, הדבר

העיקרי הוא הגדלת הכוח של המשטרה, ספוק המכשירים הדרושים וכלי הרכב

למשטרה, ואז תוכל המשטרה לפעל - למרות שאין אנו מזלזלים בעזרת האזרחים -

כי אין טוב ממשטרה ומשומר היודע את תפקידו והנמצא במסגרת של משמעת ויודע

שיש עליו עין צופיה ומפקד.

טוב עשה יו"ר הכנסת שהעלה את השאלה

שר המשפטים פ. רוזן:

הזאת על סדר היום. זאת היא שאלה

מדאיגה מאד ונכון הדבר שארץ זו נגועה בפגע שהרבה ארצות אחרות בתקופה

שלאחר המלחמה, ובעיקר אחרי המלחמה האחרונה, היו נגועות בו. בשעה

שהתנהל, בשנה שעברה, וכות בפרלמנט אבריטי על/עונש המות, אחר הארגומנטים

נגד בטול עונש המות היה המספר ההולך וגדל של פגעים בתקופה שלאחר המלחמה.

דובר שם גם על עבירות שהן פגיעות במוסר. אחר הצדדים השלימים של כל

מלחמה הוא - מלחמה אינה מתקנה את המדות. אם אנחנו מדברים על מעשי אונס

אנחנו יודעים מה שנעשה בצבא לפני הערביות ואינני רוצה להעלות כאן את

השאלה של חגובת בתי המשפט הצבאיים, אם כי ידוע לי משהו בענין זה.

אנו נמצאים בתקופה הרח סכנות וצודק יו"ר הכנסת כאשר הוא אומר שאנחנו

צריכים להלחם בסכנה הזאת בכל האמצעים. אך מה הם האמצעים?

שר המשטרה כבר דבר על נושא זה. מניעת הפשע ע"י עונשים. אני מתפלא

שלתע פחאום מאמינים ביעילות של עונשים אחרי שהמעשה נעשה. הדבר

העיקרי הוא מניעת הפשעים ויש להגביר במדה ניכרת את כוחות המשטרה. היום

הוחלט בממשלה להגדיל את המשטרה ב-350 שוטרים, שרובם יהיו בתל-אביב.

שר המשפטים פ. רוזן:

הוחלט על הוספת מספר זה של שוטרים למרות זה שאין תקציב היות וזו היא שאלה חמורה מאד. הוחלט לעשות זאת מיד. דובר שם גם על גיוס המשמר האזרחי.

חרשו לי לאמר מלים מספר על הצד

המשפטי של העניין. נוסף לזאת ישנו עוד עניין - הרפורטז'ה הלקויה מאד בעתונות. מחרתים יש לי בעניין זה פגישה עם עורכי העתונים. כדוגמא העניין הזה של - 10 לי' קנס. בקשתי את החיק הפחאים וענו לי שהחיק נמצא בטפול מפני שנחקבל ערעור מחפוקליטות. אבל ברור שאין זה עניין של אונס, כי במקרה של אונס ממש מחמירים השופטים שלנו מאד. ידוע לי שבמקרה אחד של אונס ממש קבל אדם 5 שנות מאסר - וזה הוא בערך מערנש שהשופטים שלנו מטילים.

אמרתי היום בממשלה כי אנו נמצאים כרגע

גם בוכוח על חוק השפוט הצבאי הדומה לחוק האנגלי שהוא מאד מאד ליברלי בנקודה זו. אין שם שיטה של עונש מקסימלי כפי שיש ברוב הארצות של יבשת ארופה למשל, לגבי אונס. המצאו שם עונש של 14 שנה בה בשעה שאצלנו העונש הוא פחות משנה אחת. כל השיטה האנגלית היא בהחלט נגד זה. ולנו ישנם חוקים אלה. ישנם גם שחולקים על שיטה זו ואמרים שהשופטים צריכים למצא את שיטת העונש הנכון. אם כתוב בחוק עד 14 שנה, יש לסמוך על השופט שידע איזה עונש להטיל.

אני הייתי ממליץ על תגובה מידית, דוקא על

עבירות אלה, בחקיקת חוק, אשר, לכל הפחות, בשטח זה, מטיל עונש מקסימלי 14 שנה, אבל לא פחות משנה או שנתיים, ואלה שמאמינים ביעילות העונש בתור גורם מפחית, בודאי יחייבו את העניין. כל העניין מוטל בספק וגם יודעי חוק בודאי יחנגדו. אבל, אני, ממליץ על זה. אני ממליץ להוציא חוק כזה כתגובה מידית אבל, בדרך כלל, אני מבקש לא לפגוע בכבוד בחי-המשפט, אשר, בכל זאת, דוקא לגבי עבירות כאלה מחמירים מאד. איני יודע בדיוק מה קרה בעניין זה. מתוך

העתונות קשה להבין את העניין. אבל יש להחמיר כאן עד למקסימום.

כמו כן הייתי מבקש לא לסמוך על כל מה שכתוב

בעתונות. המשטרה יודעת באיזה מדה, דוקא קובלנות על מעשים כאלה, קשורות עם נסיונות סחיטה. אי-אפשר לסמוך על כל הקובלנות האלה. לא חמיד המתאוננות, אותן הנשים המביאות את הקובלנות, מהורות לגמרי.

שר המשפטים פ. רוזן:

והחקירות בעניינים אלה הן מסובכות מאד. מישהו הציג שכדי להחיש את הפרוצדורה המשפטית, נבטל את הצורך בעדות מסייעת; אבל, אני מסופק מאד עם הצעה נובל ללכת בדרך זו, כי לא תמיד אפשר לסמוך על העדות המתקבלת. בדרך כלל, אני מסכים לכל מה שאמר

יו"ר הכנסת.

מ. גרבווסקי:

כולנו אסירי תודה ליו"ר הכנסת שהעלה את השאלה הזאת, כי אחרת היתה מופיעה בכנסת. אבל, נדמה לי, שנחטיא את המטרה בישיבה זו אם נטפל בשאלות הבטחון בכלל, מהסתמנות הערבית ועד לבחי-הדין. לא זה יהיה ברור העניין. לנו לא ידועים כל העניינים וזה לא צריך להיות פה. אין אני חולק על מה שנאמר בקשר למטרה וכשיהיה וכוה על הקציב אני מוכן לחזור על כל מה שנאמר. דבר שני - אנו נחטיא את המטרה אם נהפך לוועדה של חפוש גורמים פסיכולוגיים חברתיים. כולנו אנשי צבור ויודעים שלכל חופעה יש גורם מסוים. אין זה מפתיה את ערך החופעה, אבל זה מחטיא את המטרה. כאשר פורצת שריפה אין מחפשים את הגורמים לשריפה, אלא את האמצעים נגד השריפה. מבחינה זו אני מאמין רק ב-2 דברים: הגנה גדולה, כפי שכבר אמר יו"ר הכנסת, גיוס אלפי אנשים לשמירה עם נשק ביד. וזה יתכן. 350 השוטרים שיגדסו לא יהיה מוכנים לצאת לחפקיד לפני 3 חדשים ובארץ נחרגים באופן ממוצע יום יום 2 אנשים. יש על כן לגייס את האזרחים וליצור מיליציה אזרחית. לא תמיד אפשר רק באמצעי מטרה לגלות פשעים. כל אדם יתן כמה מלילותיו לשמירה - כל אחד מאתנו חרד לחיי בתו ובנו.

אני רוצה לומר בגלוי: לו היו מוציאים משפט מוח אחד היה נפסק העניין. אינני חושב שיש להגן מבחינה הומנית על בנדיט העושה אדם לאומלל למשך שנים. אדם כזה יכול להדביק את האשה במחלה נוראה. לפעמים, כתוצאה ממעשה אונס, יוצאת בתורה לחרבות רעה, והופכת לפרוצה - אחד הנגעים האיומים בחיים החברתיים. העבריינים הם חבר אנשים שאינם טעונים הסברה אלא עונש. מה זה מעשה מגונה? אני איני מקבל את הקווליפיקציה הזאת. לדעתי מותר גם לבקר את הפרוצדורה של בתי המשפט. אני אומר שאין לשחרר בערבות עד למשפט. אינני מבין כיצד יכולים לקבל עדות מסייעת במקרים כאלה. אני חולק על כל הפרוצדורה הזאת.

גרבובסקי:

וטוב שאדם ישב ששה חדשים עד אשר אפשר יהיה לחקור את כל הגורמים הפסיכולוגיים החברותיים - אבל אין לשחרר אותו בערבות. אפשר להוציא חוק לשעת חירום למשך זמן אחד בקשר להחשש הפרוצדורה, עד אשר כל הענין יעבור. בשבילי שנת מאסר בור מעשה כזה - זה כלום. יש לתת עונש מקסימלי.

אחרי אינן מעניינות הסיבות, גם אני יכול לתת ויבוח. אני חולק גם על כך שהיה צריך להכניס כל בנדיט לא"י. כולנו צעקנו וזרה לדבר זה מבלי כל בקורה. כאשר כל העם היהודי יהיה כאן - ישואו גם הגנבים, ובל קודם כל קיבוץ גלויות של הגנבים - זה לא.

אין כל הצדקה לכך שבאניה אחת יבואו 80

וולי סיפילים. בצורה זו מדביקים את כל יתר חושבי הארץ במחלה זו. וכל זה: סימטת העליה החופשית. איני נכנס כרגע לגורמים אלה ולהאשמות הדריות שכולנו ושמים בהן. כשהיו בארץ מליון ערבים לא היה מצב בטחון כזה. פעם הופיעה בעתונות דיעה שיהודי אחד נעצר על שקבר את ילדו על שפת-ימה של חל-אביב, כל היהודים יצו אז על מנת לבקש חנינה לאותו יהודי. זה אנטי-מוסרי, זה אנטי-חברתי. במקרים אלה צריכה הכנסת לחוקק חוקים רבולוציוניים - אין זה עומד במחירה לענייני ובטחון. אני מספק אם עוד חמש מאות שוטרים יוכלו להפסיק את המצב הזה.

נוסף לכל אלה צריך לתורות לעורכי העהונים

יצד לכתוב בעניינים כאלה. הם יכולים ללשחולל בעניינים אחרים, אבל לא בדבר כזה.

רוסקה:

אני מעריך מאד את הערתו של יו"ר הכנסת

ומבין את ההרגשותיו, אבל ההרגשותו זו

אם היתה בשבילי, שאני יודע את הדברים, ואינני רוצה להרחיב את הדבור מכיון

ויכולתי לדבר/על המצב בחל-אביב ובכל הארץ. חל-אביב אינה יוצאת מן הכלל. אינני

כנס לפרטי-פרטים, אבל פניתי לא פעם, בע"פ ובכתב לשר המשטרה ודרשתי להגדיל את

וספר השוטרים. אנתנו עיר בירה, ובעיר בירה יש תמיד יותר שוטרים מאשר בעיר אחרת

גילה ושקטה. המשטרה שלנו בנפה זו שומרת על 360 אלף נפש, ועל שטח הרבה יותר

דול מאשר בזמן האנגלים. היא כוללת את יפו, בת-ים, חולון, רמת-גן וגבעתיים.

הן שטח עצום, ומספר השוטרים אינו גדול. במשך היום עוברים בהחנה האוטובוסים

ארבעים אלף איש. כיצד יכולים 450 שוטרים שצריכים לשמור על משרדי הממשלה,

ול משרדי הכנסת, על לשכות העבודה ובמקרי הפגנות למלא את תפקידם? זהו פלא

ום אנשים למופת, והם נופלים מרגליהם. ביום הרצל לא נחו 24 שעות, ואין זה פלא

ואין הם יכולים להשתלט על כל העבריינות ומעשי הפשע. לא חארנו שיהודים יוכלו

עשות מעשים כאלה לגבי ילדים, לא רק לגבי נשים. ילדי בתי הספר אינם יכולים

לכת לבית הספר.

וינני בטוח אם חקן המשטרה מלא, והוא אינו מלא משום שהמשכורה אינה מספיקה. זה עבודתו הקשה של השוטר אפשר רק להשווה עם עבודה אחת בבית המדרש. השוטר וייב להיות בתפקיד בלילות, בשבתות ובחגים - ער ובסכנה. יש להתחיל בפעולה ווגברת כדי לגייס את הצעירים שלנו למשטרה. הל-אביב זקוקה לפחות לשמונה מאות ווטרים כדי למלא את כל הפונקציות הארציות שהיא ממלאה. יש לאפשר למפקד המשטרה לקבל 800 שוטרים חדשים. העחונות כולת משחווה בתאור מעשי הגבורה של השוטרים, וך אינה מקדישה לכך מאמרים ראשיים, ואינה מפנה את השומת לב הציבור לצורך ודחוך בשוטרים נוספים.

ביחס לשמירה - שר המשטרה והמפקד הכללי

ודעים את המספר הזעום - כמעט כמספר חברי ועדה הכנסת - של ש מרי הלילה, ובכל זאת אין שודדים אוחנו בלילות. איני רוצה להזכיר את המספר, כי לא האמינו לי. יש משטרה מיוחדת של כמה מאות איש שיש צורך לחזק אותה. אני מוכן לשחק פעולה עם המשטרה בכל העניינים, ולא יהיה לל קושי לארגן את הדבר הזה ולהשיג מספר רב ול אנשים שיעזרו למשטרה הרגילה, אך קודם כל צריכה להיות משטרה רגילה. בלי משטרה רגילה של 700 איש לא יעזור האזרח. עובדה היא שהעיר הזאת מכילה בחובה הכל: יירים קונסולים וכו'.

יש שכונות שצריך לפרק אותן, ישנן שכונות

ולא רק שלא נוהנים למשטרה לאסור שם אנשים אלא שרוגמים את השוטרים באבנים. ווטרים ופועלי-עיריה חוזרים משם פצועים. בשכונות הללו בונים בתים במקומות המיוע ים לכבישים. יש סרטורים לדבר עבירה המוכרים מגרשים נטושים ועושים פרצלציה, מעשים אלה מכניסים דמורליזציה עצומה בקרב האוכלוסיה. אם המשטרה לא תחגבר על כל הפשעים האלה, ושכונת החקוה המשיך להיות מרכז פלילי - תגבר ההפקרות.

גם ביפו יש עולם החחון כמו בערים אחרות, ויש

בער את הרעה. הייתי רוצה שיו"ר הכנסת / / יפגיש עוד שרים וראשי רשויות וקומיות כדי למצוא פתרון לבעיה זו.

ידוע לי על מחנה עולים אחד המלא בנגועי

וחלוח מיניות, וכל זה יעבור לחל-אביב והלאה. אנו רוצים בלב שלם שיעלו ארצה, וך אם באים, יש לכלוא בקרטינה את האלמנטים הבלתי-מוסריים. נכון שהגולה גרמה כל החופעות האלה, אך אסור לנו לחת לנגע זה להחפשת, אחרת אנה נגיע?

אני משבח מאד את יו"ר הכנסת על שחת את

ופצע, אך אין לסתום פצע זה בחתבושה גרידה. צריך להרחיק את כל המוגלה.

י. ברייתורה:

כשהחלטנו, לפי הפעם יו"ר הכנסת, להתכנס

בארפן דחוף, אני מניח שלל אחד מאתנו ידע

שלא נעסוק בעניני יום-יום שבהם עוסקת ועדת הפנים. עצם העובדה שהזמנו שרים רבים, והעברנו את הדיון לוועדה זו, צריכה לקבוע גבולות יותר כלליים לדיון שלנו לרחיפות הענין הזה.

בעצם צריך היה לדבר גם על הסיבות

שגרמו לכל מה שקורה עכשיו, כי במידה לא מעטה נענשים אנו על החטא שחטאנו ולא הגבנו עליו. נדמה לי שדוקא ש כשהענין מגיע למסדים כאלה - העיקר הוא לא במספר השוטרים. אני חושב שאחד הדברים האיומים ביותר, זו העובדה שכאשר אשה קוראת לעזרה - אין יוצאים מן הבתים הקרובים, ואם זה ימשך, לא תעזור כל משטרה. מבחינה זו, אני רואה בהצעה לגיוס המשמר האזרחי הכרח חיוני ודחוף. המשטרה צריכה להיות המארגנת והמדריכה, והנושאת בעקר העומס. אך החושבים צריכים לדעת שעליהם לסמוך לא רק על המשטרה אלא גם על עצמם. דובר כאן על העתונות. ברצוני להעיר:

בשבוע שעבר קראתי באחד העתונים על משפט שהחקיים בארץ בקשר למעשה מגונה שנעשה לילד בן 16. אם כך מתנהל המשפט, הרי זה איום. איש לא ירצה שבנו יעמוד על הדוכן וישאלו אותו בפני צבור רב ועהונאים את כל אותן השאלות שנשאל הנער במשפט הנ"ל. זה בלתי טבעי. חושבני שצריך לאסור את פרסום שמועיהם ומקום מגורם של הקרבנות. יש להורות שהמשפטים הדניים במקרי אונס ומעשים מגונים יתנהלו בדלהיים נעולות. יש לדאוג לכך שהקרובן ידע שלל הענין ישמר בסוד מצד המשטרה והמשפט, ולא יתפרסם ברבים, ושחקרבן לא ייהפך למרכז של הענינות פוגעת מצד מכרים ומצד זרים.

אני בטוח שהסטאטיסטיקה שלכם לקויה

מאד בחסר, ואינה משקפת אפילו שליש מהמקרים שקרו, כי כל היכול להסתיר - מסתיר. במקרה ידוע לי על משפחה אחת שאצלה אירע מעשה כזה, ועקר בקשתם שהדבר לא יודע, פן יחרם כליל עתידה של הבת.

על בתי המשפט לפעול במהירות מקסימלית

בדיוניהם במשפטים אלה, ולחה להם זכות קדימה לגבי כל המשפטים האחרים.

אשר לעונש - אין לחוקק כעת חוק אצלנו

חירום נגד מעשי אונס, כי דבר זה יגלה לכל העולם לאיזה מצב הגענו. אמנם אין כל רשות לצוות על השופטים מה עליהם לפסוק, אבל הייתי מציע שי"ר הכנסת בנושא המדינה בפועל, יזמין אליו את ב"כ השופטים ויסביר להם שיש להחמיר בפסקי הדין. יהנן גם ששר המשפטים יוכל לעשות זאת בצורה בלתי מחייבת. על כל פנים לא הייתי רוצה שנחחיל את המלחמה בנגע זה על ידי חוקי שעה

ח.מ.

י. בריהודח:

חירום. בהם אפשר יהיה להשתמש כאמצעי אחרון, כשלא יועילו כל הדרכים האחרות.

אידוב כתן: לאחר ששמעתי כל מה שנאמר כאן, אני מציע

לחפטיק את הויכוח, לסכם את ההצעות.

ולהטיל על ועדה משנה להכנס לפרטי העניין, ולהביא את מסקנותיה לוועדה הכנסת.

יו"ר הכנסת י. שפרינצק:

לא דברנו על עניין זה שנים, ואין זו

טרגדיה אם נשב חצי-שעה ונשמע כל נואם

להפעיל 5 רגעים. יש לקבל את התרגשות הצבור. אני רוצה שידובר על עניין זה בעתונות, בצבא ובבחי-כנסת, שהעם יתקומם ולא יתרגל לזה כלעובדה קיימת.

י. ברץ:

פה הזכירו את המשמר האזרחי. אני מכיר את

המשמר הזה בהל-אביב לרגלי כמה ענינים

אחרים. נדמה לי שמצבם כיום, לאחר המלחמה אינו כזה שאפשר לחלוח בהם את

תקוותנו. יש צורך בגיוס כללי באוהה צורה לבמשתקים - יוצאים לשמירה גם אותם האנשים אשר עובדים על היום.

לדעתי יש להוקק חוק על דבר איסור פרסום

שמות הקרבנות בעתונות.

על יחס הצבור למשטרה - בחו"ל כאשר שוטר

אוסר אדם ברחוב, עוזר הקהל לשטר. אצלנו - להיפך, כאשר קורה משהו מבלי לדעת

מי ומה - כולם נגד השוטק. זוהי ירושה האנגלים. גם בכנסת כאשר מדברים על

המשטרה אין הבנה למצב השוטר. אותו הדבר ביחס לשוטרת. בזמן חלוקת השי

לחיילים, הצעתי לחלק שי זה גם לשוטרות. מה התפלאו ~~השוטרות~~ כאשר

קבלו את השי. הן התמלאו התרגשות שסוף סוף משהו זכר אותן. יש לשנות את

יחס הצבור לשטר, אחרת לא יוכל השוטר למלא את חפיקו.

י. סחר:

המפקח הכללי של המשטרה

יש לנו כשרון מיוחד לנעול את דלת

האורוח לאחר שהסוס נגנב. אני הופעתי

כבר לא פעם בדרישה להגדיל את מספר השוטרים. אין אני רואה את המצב כחמור

במידה כזו שתואר כאן. אבל לאלה החושבים שאנו יותר גרוועים מהגויים, אני ~~קוצה~~

לומר: בארה"ב נרצח אדם אחד בכל 20 דקס, בעוד פחות מזה נאנסת אשה. כך

שבהשואה לגויים איננו נוראים כל כך. בכל זאת, איני אוסר שהמצב טוב, חס וחלי-

לה, ואיני בא להקטין את רצונכם לעזור, אבל ברצוני להזהירכם, כי על ידי

החלטות בלבד לא תביאו לשנוי המצב.

י. סחר:

בחל-אביב יש לנו 300 וכמה שוטרנים.

בסה"כ יש בארץ 2600 שוטרים. בהשוואה עם

ארצות אחרות אנו זקוקים ל- 4000 שוטרים מהם 800 בחל-אביב.

המטרה בחל-אביב נמצאת תחת לחץ עבודה

שלא יחואר. השוטר עובד לא 8 שעות, כי אם 10 עד 12 שעות, ולפעמים 24 שעות, ואפילו 48 שעות, כדוגמה: יום הרצל שקדמו לו עוד הפגנות ודברים רבים אחרים. אין לשוטר חופש, אין לו מנוחה, המשכורת רעה ואינה מספיקה, והוא חולך וכורע תחת נטל העבודה, ואינני יודע כמה זמן יהזיק מעמד באופן רוחני וב אופן פיזי. קבלתי עשרות בקשות להתפטרות, ואני מחזיק את השוטרים האלה בכח. כמה זמן אפשר להתזיק מעמד? מסרו לכם שנחקבלה החלטה להגדיל את המטרה ב- 350 איש. זהו משהו! מ- 350 שוטרים אלה אוכל לחת 200 לחל-אביב. אחן להם זריקה קטנה. אבל "עהעס איז נוך וייט צום גילעכטער". הממשלה הטילה על שר האוצר למצוא את החקציב - זה יכול להמשך חדשים. אם אגיים סחר שוטרים אינני יכול להכניסם ישר לעבודה; זהו ענין של שבועות עד אשר מכשירים אותם. יש כיום קורס למאה חמשים איש. האנשים האלה צריכים להתאמן 4 חדשים, וכשיצאו 150 שוטרים אלה מבסיס האמונים - יהיו באמת שוטרים. עד היום יש ציביליים בלבוש מטרה. אל תחשבו שאם נקבל את החקציב ואח 350 השוטרים ישחנה המצב לגמרי.

דובר על המשמר האזרחי. לצערי אינני

רואה במשמר האזרחי שום תקנה. אין ערך לציבילי בעבודה המטרה - רוח

ההתנדבות התנדפה בארץ! אם צריך לפאת לשמירה בלילה, האזרחים אינם רוצים

לעשות זאת, וטוענים - מדוע אני ולא השני? לדעתי צריך להפעיל את חוק העתוּבוּר

ואז נוכל להעזר במשחו. אבל את המתנדבים הוציאו מתכניתכם.

כיום השמירה בחל-אביב אינה בידי השוטרים.

השוטרים עסוקים בחקירת מעשי פשע ובאד/מניסטרציה. לשמירה שולחים פקידים.

זהו המצב לאמיתו.

חושמקו פה דברים על מעשי הפשע של הצבא.

לדעתי זהו אבסורד גמור ~~ל~~ להעמיד למשפט בבית דין צבאי חיל שאנס בחורה.

על חיל זה להשפט בפני בית דין אזרחי - המדים אינם צריכים לחת לו חסינות,

ואם הוא יקבל עונש של שנתיים אזי יזכור זאת להבא.

ג. נייר:

אני מוכרח לומר שאינני עצבני כל כך בקשר

לכל מה שקרה. בשבילי אף/אף אונס אינו קפסע

גדול יותר מרצח, היות ובגלל אונס יכולים אולי להרוס חיי בחורה. אינני

יודע אם הסטאטיסטיקה של שר המשטרה נכונה, אבל לפי דבריו יוצא שבמשך

ששה חודשים היו 23 מקרי רצח, ועשרה מקרי אונס, ומקרה אחד של נסיון לאונס.

אינני חושב שבגלל מספר זה של מקרים צריך להמצא במצב עצבני. אני סובר

שכל פשע זהו מקרה סוציאולוגי שהתנאים גרמוהו. אני מסכים שמספר השוטרים

אינו מספיק, אבל אינני חושב שהגדלת העונש יפסיק את מעשי האונס. בארצות

אחרות יותר מסודרות, עם מספר גדול יותר של שוטרים מטילים עונש מות עבור

רצח ו - 15 שנים מאסר עבור אונס. אני אומר לחברי הכנסת שיש לא רק להגדיל

את העונש כי אם למצוא את הסיבה העקרית לא רק של מעשי האונס, אלא גם של

מעשי הגנבה והרצח. כולנו אנשי הארץ, יושבים פה עשרות שנים ועדים להפקרות

הזאת שהתפתחה בחיינו במשך 10 השנים האחרונות - כל דאלים גבר. ותחת

השפעה זו הונכו ילדינו. לכל זה ישנן סיבות סוציאליות ויש להטיל על כמה

אנשים למצוא את החרופה לזה. אני שמח שהיו"ר כנס אוחנו, אבל, כן בדבר זה

לא נגיע לידי יצירת רעיון צבורי, או חקירה צבורית, מפני שאין לעקור במשך

זמן קצר כל כך את מה שהוחרר לנוער שלנו במשך שנים. אני מתנגד בכל חוקף להצע

י. בריחה להזמין בצורה זו או אחרת את השופטים ולהשפיע עליהם. שופט

אשר אינו בסדר - יש לפטר אותו, אבל לא להשפיע עליו.

י. שמחוננית:

אני חושבת שאיש מאחנו כאן אינו זקוק לשעור

שהבעיה שאנו עומדים בפניה היא בעיה קליטת.

אני מצטערת על זה שהברור הזה מצומצם כי אינני חושבת, שאנו עושים טוב

בהוציאנו את ענין הסבות ממעגל השיחה הזאת. שני דברים נחבטים מאחנו:

להבין היטב, ואני חושבת שכל אדם חושב ומשתדל להבין מה נעשה כאן. הדבר

השני - לא להשלים עם זה. בנדרון זה אני מתנגדת לדרגמה של היחסיות הזאת.

יכול להיות שבאופן יחסי אנחנו איננו כל כך רעים, אבל אנחנו רוצים באופן

אבסלוטי שיהיה לנו חברה שתוקנה שיש בה בטחון לאדם ולכל אחד בתוכנו, אחרת

איננו יכולים להשלים עם זאת. אנחנו מדברים כאן על: פגיעות בילדים, הינוקות

שמסאירים בבתי-חולים, לידות בבתי שמוש של איזה מלון. אנחנו יודעים שאנו

חיים בתקופה של יעזועים בשביל היהודים. בשבילי זה מספיק. אינני מחויבת

מה שנעשה בהרלם של ניו-יורק.

מפקד המשטרה אומר שרות ההתנדבות החנדפת.

מה יקרה אם יקראו לנו למלחמה? כאן יש שאלה של הגנה על חיינו, וחפקידנו

לחדריך את הצבור כדי שהוא יבין שהוא מוכרח להחיות את רוח ההתנדבות.

י. שמחוננית:

יש למצוא איזו דרך בתחאם ליכולחנו, אם כולנו מאפתיים שהערך מהחיל בהינוך בבחי הספר. ויש לעשות משהו כדי לסייע על השמירה על הבטחון. אומרים שהמסר האזרחי איננו טוב. אנחנו חייבים לחשוב על דבר אחר - על סליציה אזרחית. ישנה כאן שאלה של הרחמות צבורית. בקשר לעחונות. צועקים על מה שהעחונות

כותבת, אבל, מה יאמרו בגח אם נשחוק על הענינים האלה?

אני שואלה עד מהי העמודנה בחורוח בכל מיני

פינוח רחוקה והסכנה לטרמפ? יש להרגיל את הצבור בזהירות יחרה. אינני פוחדת מהשפעה על שופט. אינני רוצה שהשופט יכנס למצבו של העברין, הוא צריך להבין לרוחה של החברה. אונם זהו דבר נורא, רצה זה דבר נורא, ופריצה ביח זהו דבר נורא, ועל כולנו להבין זאת. העחונות והכנסת צריכים להודוח בכך.

פ. אילנית:

אינני מחכונת לדבר הפעם על המצב

הסוציאלי, ועל זה שאין טפול רדיקלי.

אני אומרת: זה לנו יום אזעקה, ויום אבל לאומי. לו היה בא משהו לפני שנים ואומר לנו שדבר כזה יקרה - היה זה עוכר ישראל.

הדבר השני: הפרסום בעחונות. העחונות

יוצרת את דעה הקהל על ידי הידיעות שהיא מפרסמת. גם שר המשטרה לא היה צריך למסור כאן דברים מסוימים. אני מדברת כעה ביחר התרגשות לאחר שנוצע לי מי הנרצה. ישנה צנזורה, וצנזורה זו מצאה לנכון להרשות את פרסום הפרטים האלה.

מה זה מעשה מגונה? איפה אנשי-הדת?

איפה ההתקוממות הכללית של העם שחיכה למדינתו אלפיים שנה? מה היה ענין החנינה? זה מעשה פטריוטי ממדרגה ראשונה! אבל אני מוכרחה לציין שאינני יודעת אם היה במעשה זה רק מן החיוב. אני רק רוצה לומר שאם ^{לפי} ~~לפי~~ גיש את הצבור בשני אופנים: א. נגד ההשלמה עם המצב. וב. לשמירה.

א. רזיאל-גאור:

נניח כבר שהוכנס החיקון הסחאים בחוק

שיקבע עונש יוחר גדול לגבי עברות אלה

מה יהיה כתום תקופת העונש הזו, כאשר יצא אוחו אדם שישב בבית הסוהר, וכפי ששמענו אין התנאים שם ~~מאש~~ משביעים רצון? מאין הבטחון שאוחו אדם לא יחזור על מעשיו? אין השפעה מספקת לבית הסוהר על אוחו אדם, הוא אמנם גוזל את החופש ממנו, אבל יהד עם כל האמצעים שדברו עליהם - ~~הענינים~~

א. רוזיאל-נאדר:

להגברת הכוחות של דעת הקהל - יש לנקוט באמצעים מחאימים לחינוך העבריינים בשעת מאסרם. יש להקים על יד בתי הסוהר בתי-חולים לרפוי נגע זה. אינני מבינה את החבדל בין מעשה מגונה למעשים אחרים, ואת ההקלה בעונש לגבי מעשה מגונה. אם קושרים מקרים מיוחדים בפחלוגיה מיוחדת צריך להיות טפול בפחלוגיה זו. אני מציעה שיעשה מאמץ בכיוון זה. שומעים לפעמים שאנשים צעירים מאד נאשמים בעברות אלה, וצריך לקחת בחשבון את הסבות לכך. אני רוצה להפנות את השומת לבכם לעתונות שכותבת בצורה הפוגעת ברגשות המוסר ומזיקה לחינוך הנוער והילדים הדורשים פרושים והסבדות לכל מלה. מה עלי לענות לבני בן החשע וחצי ק' כשהוא שואל אותי מהו פרוש המלה אונס שהוא נתקל בה יום יום בעתונות?
ועכשיו בענין החנינה. אמנם ק' רוב אלה שנהנו ממנה הספיקו כבר לחזור לבתי הסוהר. אבל אם נעקוב אחרי גל הפשעים לי נראה שמאותו זמן הגל גבר וחלך.

אירוב כהן:

אני מציע שהמשרה תדאג לגיוס מתנדבים למלחמה לתופעה שעליה מדברים כאן. בקשר לגיוס האזרחים מובטחני שהתושבים היו נענים לקראתה של נשיא המדינה בפועל, והיו מתנדבים למלחמה בנגע זה.
בעיה זו שאנו נוגעים בה היא בעיה חמורה מאד. אל לנו לשכוח ששלוש מאות אלף אנשים חיים ^{בחל-אביב} בארץ, ויש להרגיל את הישוב לשמור על עצמו.

ד"ר י. בורג:

אני חושב שהויכוח הזה מתנהל על יסוד המוסר היהודי ולא הדת היהודית. לדעתי צריך יו"ר ועדת הכנסת לסכם אח"כ את כל ההצעות, ולהעביר אותן למסלולים מסוימים. עכשיו לכמה ענינים בצורה קצרה:
על התנדפות ההתנדבות - הייתי שנים נוטר מיוחד. אני חושב שבצורה כזו אפשר לחייב מספר מסוים של אנשים לשמירה עד לשעה מסוימת בלילה, ועל התושבים לדעת שעליהם לחזור לבתיהם עד שעה זו. אינני יודע אם אני נוגע כאן בנקודה מסוכנת, אם אני מניח שכאן בחוץ העיר ישנם אזורים מסוכנים, כגון שפת הים שהוא מסוכן במיוחד. אפשר היה לבקש את המ.צ. שישלחו מספר גדול יותר של שומרים לסביבת זו. אני אומר זאת בכל הזהירות.

ד"ר י. בורג:

חביעו כאן את הדעה שגל העליה אשם -

אסור לנו להדביק חיות. בנוגע לעובדות

שמסר החבר גרבוסקי - רוב המחלות הופיעו א במרסל ובאניוח. לנו ישנה

כאן שמירה מעולה על העולים, אבל בכל זאת אצ רצוי שיו"ר ועדה הכנסת יעביר

את הענין לוועדה השרוחים או לוועדה הפנים.

חייתי מבקש מסגן יו"ר הכנסת נ. ניר

שהוא גם יו"ר ועדה החוקה, לבדוק אם אפשר עוד לפני הפגרה להורות

לשר המשפטים או לשר המשטרה, שאין לשחרר בערבות נאשמים במעשים

כאלה. חייתי מציע פרוצדורה מיוחדת במשפטים אלה.

ידוע לי שבנוגע לסוג מיוחד של

גנבות ישנה פרוצדורה מיוחדת של שמירה, האם אנחנו "אפ-טו-דייט" גם

בנוגע לפשעים בלתי-מוסריים כאלה?

מענין אותי לדעת מהו האחוז של

השוטרים בארץ ביחס לאוכלוסיה בערים השונות, ננאח וואשינגטון, ניו-יורק

וחל-אביב.

לדעתי יש לארגן משטרה ניידה ואין לגמור

י. גרינברג:

ענין זה רק בויכוח, הוא גדול ורחב מדי.

עלינו להתחיל ממרסל. יש לבחור ועדה מיוחדת שתבחן היטב את הענין

מכל הצדדים וחביא את מסקנותיה לוועדה הכנסת.

לפי דעתי אין המורים ממלאים את תפקידם

ח. כהן-מגורי:

בחינוך הילדים. פעם השגיה המורה על

חלמידיו גם כאשר פגש אותם ברחוב, חיום נחפכו המורים לאנשים מקצועיים.

יש להורות להורים שעליהם לאסור על ילדיהם להסתובב מאוחר ברחובות.

ישנן פינות אפלות רבות שהאנשים הבלתי-מוסריים מנצלים אותן. לדעתי

יש למנוע את זה שער שעה מאוחרת יסחובו זוגות. זה עלול להקטין את

מספר הפשעים - העונשים בלבד לא יועילו.

יש לי הרושם שעם המשך חיש בה פחנרפה

ר. כהן:

הרוח שהכניס יו"ר הכנסת בחחילתה.

הזמנו הנה לא לשם דיון על גנבות, אלא כדי להפסיק את המקרים שארעו

בימים האחרונים. אני מציעה שיו"ר הכנסת בנשיא המדינה בפועל יפנה

בקריאה נרגשת, כפי שפנה אלינו לכל אותם האנשים העושים את הדברים האלה:

ר. כהן:

הרוצחים והגנבים, באותה חקופה שבה היו בארץ חיילים מכל הארצות לא פחדה בחורה ללכת לבד. יש לבער את הרעה בכל האמצעים.

י. סתר - המפקח הכללי של המשטרה: נדמה לי שכל האנשים שדברו היום נגעו רק באופן חלקי בשאלה, ולא חדרו לעומקה.

צריך לחפש את האשם לא רק באנשים עצמם כי אם גם במשטר. רוב הדברים האלה קורים על שפת הים ובגנים ~~אצל~~ הצבוריים, משום שבמקומות האלה גרים אנשים שאין להם קורת גג. אחת המצאו מדי לילה על שפת ימה של תל-אביב, ובכל הגנים הצבוריים מאות חיילים משוחררים שאין להם קורת גג. ואם אין להם קורת גג אין להם יחס לחברה. המשטרה הגיעה לידי מצב אבסורדי זה שהיא עומדת לפתוח בית-מחסה למחוסרי גג. האם זהו הפקידה של משטרה? כל עיר יש לה בית מחסה. אם יהיה לאותו איש איפה ללון - הוא לא יפתח למעשה פשע. זה סוג אחד.

סוג שני: שכונות העוני. קחו את שכונת

התקווה - אין צורך לדבר רק על העולים. אני יכול להבטיח לכם שחרבה פשעים נעשים בשכונת התקווה על ידי נוער שאין לו מה לעשות. ואני שואל את כל ארגוני הנשים למה אינכן פותחות מועדון לנערים ונערות במקומות אלה? הגענו לידי מסקנה שהמשטרה הצטרך לפתוח קלובים במקומות אלה. אם פותחים בית-מחסה - צריך לתת לזה שוטרים; אם פותחים מועדונים לנוער - צריך שוטרים - ושוטרים אין. צריך לחפש את הרפוי ששטח זה, זוהי הדרך, לאו דוקא עונשים.

ב. שיטריח - שר המשטרה: מפקח המשטרה אמר כבר את הדברים שאני

בעצמי רציתי לומר. הגב' שמחונייה אמרה

שהיינו צרפנים לחפש את הגורמים. רבותי, אם השימו לב להאריכים שבהם קרו המקרים חשונים, חראו שבשעה שהיחה מלחמה ורוב הנוער היה מגויס, פשעים מסוג זה היו מועטים, וזהו הדין גם ביחס לגנבות. משעה שהשחרורים התחילו, משעה שלאנחנו את דעתנו על מאוח ואלפים שמחהלכים בלי עבודה ובלי קורת גג ובמחשבה שמפלים אותם לרעה ומשמיצים אותם בעחונות - נוצרה אצל אותם האנשים נחיתות דרגת. משעה זו החל גל הפשעים לעלות. הייתי רוצה שנעלה את השאלה הזו פעם על הפרק. אני יכול להודיע לכם שאין זה נכון שסוג מיוחד של עולים הוא פושע. אינכם יודעים מה נעשה בשטח העברינות בין הצעירים. בירושלים 80% מהעבריינים הם עבריינים צעירים עד גיל 18, ועדיין לא נתנו את לבנו על כך. לא פתחנו להם מועדונים, והם עדיין מסחובבים, אין עדיין שופטים

ג. שיטתית - שר המשטרה:

כל הילדים האלה, והנוער הזה הם הם הפושעים בעחיד, ואלה יחנקו בנו!
דברו כאן על עדות מסייעת - עדות

מסייעת אין פרושה שני עדים, מספיק רק עד אחד, או עדות של ~~אף אף~~
רופא. בענינים אלה איננה מספיקה עדות של אשה, שר המשפטים אף לכם
זאת, ובצדק, שענינים אלה קשורים לעתים קרובות במעשי פחיתות.

אני מצטרף לדעתו של החבר בריהודא

שאין צורך לחוקק חוק של שעה חירום למטרה זו. יש צורך בחיקון החוק.
אני יודע על מקרה אחד שאדם קבל 15 שנה לפי החוק הבריטי בגלל מעשה
~~אונס~~, ואם השופטים שלנו נותנים 5 שנים הרי זה עונש קל. אני זוכר
אח דבריו של השופט אז שאמר שהוא מצטער שאין עונש מוח לענין זה.

דברו על סודיות - אני רוצה להבטיח

לכם שהחוקים של המשטרה הם בבהינת סוד. גם עו"צ אינו רשאי לקבל פרטים
מהחוקים. רק בבית הדין חייב השופט להראות את החוק לעוה"ד. אוחו הדבר
גם מה שנוגע לסודיות במשטרה שומרים אותה. ביחס לסודיות בבתי המשפט -
ישנו חוק. אני עצמי הייתי שנים רבות שופט, והביאו לפני מקרים על מעשים
כאלה, ומעולם לא קיימתי משפט שהמקורב בו היה ילד - ברלתיים פחותות,
ואם השופטים עושים זאת כעז - יש לפתוח את השומה לבם לכך.

לדעתי גטבה זהו דבר שפל, זה מראה על

אופי, אם אמרתי לכם שבמשך 6 חדשים היו 600 פריצות הרי זה מראה על
רמה מוסרית. בחור שר המעוטים לשעבר אני מוכרח להגיד שהיינו ליברליים
מדי לגבי אלמנטים אחרים - וזה היה בעוכרינו, ומתנקם בנו כעת. רק הפקרות
שולטת. ישנם קבוצים שנחפשו בעוון גנבה צנור מרכוש נטוש, זו הי גנבה.
ישנם דברים רבים שעל ועדה זו ~~לחקור~~ ולקבוע מהם הגורמים. ברור שיש לקבוע
מינימום או מקסימום בענשים. אני חושש שעד אשר יוכנסו כל התקונים ילך
ויגדל גל הפשעים, כי העליה אינה קוסקת, והפושעים אינם הולכים לבתי-
הכנסת כדי לשמוע את הנאומים על המוסר. אני מסכם את הצעותי:

א. לתקן את חוק השחרור בעבבות.

ב. לקבוע מינימום ומקסימום.

ג. לחת את האמצעים הדרושים למשטרה.

ד. לגייס את האזרחים. (כשהזכרתי את המשמר האזרחי התכונתי

לחקיקת חוק ולנתינת סמכות)

בקשר לבתי-הסוהר: פתחנו בתי-מלאכה,

התחלנו להעסיק את האסירים בחקלאות, אבל מה לעשות כאשר אין אמצעים ואין
כלים? והיה הכרח ~~ל~~ לסגור את הנגריה ואת המסגריה כדי לשכן בהן אסירים.

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת:

לדעתי רצוי לבחור בוועדה משנה שתברוק
אח ההצעות שהובאו כאן ותביא את מסקנותיה.

ייתכן שחצטרך להגיש אותן לוועדה הפנים.

אני מצטער מאד על כמה דברים משונים

שנאמרו כאן. אני מחפלא על מפקח המשטרה שהביא לנו דוגמאות מאמריקה.
אין לנו מה להתחרות אהם. אנחנו קבוצה קטנה של 800 ~~מלבד~~ יהודים שהם
היסוד והעתיד של העם היהודי. יש בארץ משטרה, צריך לגייס אותה.
כשצריך להקים גדר תיל אין מחפלים על יסודות החיל. ודאי שכולנו
יודעים שיש חוסר בדירות ושישנה התפרקות. על כל זה דברתי. ידוע לכולנו
שחיילים לנים על ספסלים בשדרות רוטשילד. אבל אין זאח אומרה שאם חייל
יקום ויאנוס אשה צריכים לקחת בחשבון את הרקע הפסיכולוגי ולא לדון אותו
להליה. אני מחפלא על מר ניר שאומר לנו לא להיות עצבניים. אני קורא
לכם כן להיות עצבניים, ואין אנחנו צריכים למשמש את העובדות. על ידי
דברים מקלים. הענין חמור מאד - לא בדקנו את המצב במחנות. המצב צריך
להשתנות. "כי זונה תהיה אחותנו" - אז לא היחה פילוסופיה, עש משהו.
זכורני בימי החורכים כאשר פרץ דבר איום כזה קם מכאל הלפרין ובמו ידיו
הרס את הביתה. כל ימי אני הולך ומתקומם נגד מעשים כאלה.

אחם דלגחם על היחס הפסיכולוגי של

הצבור. יש להפסיק את שלוחת האמהות אשר התרגלו לקרוא בעתופות את הכרוניקה
של מעשי האונס. יש להכניס לצבור עצבנות מטורפת בענין זה. את הקודקס
נניח הצדה. אינני מקבל/ אח מה שאמר שר המשפטים שאין לפגוע בבחי המשפט.
יש לכנס 5 - 10 שופטים ולשוחח אהם. נעשים מעשים שונים ורבים, אין זה נכון
שקצין צבא אשר הרג/ערבים שוחרר על ידי בית הדין העליון מפני שהוא
איננו בשרות כבר.

לא דברתי על עקירת הדמורליזציה. דברתי

על הגנת הקרבן. במקרה קראתי קצת את הרפורטז'ה בענין זה באנגליה, ש היו
דברים מוזרים שצריך היה להפסיקם. היה שם צבא אמריקאי בעל דולרים, והיו
מאות אלפים מקרים ברחובות. האנגלים לא התקוממו נגד מעשים אלה - כי
שאלת הדולרים עמדה על הפקק. אנחנו מוכרחים להתקומם נגד זה. אסור לנו לקבל
זאת. אין כאן שאלה של סוציאולוגיה. יתכן מאד שכל הבחורים האלה אינם
עולים, קל לדחוף בחורה למסדרון של בית מלון - פרוצה או לא פרוצה. אצלנו
לא יכול להיות דבר כזה ברחוב. עצם העובדה שהיו עוד זוגות - אצלנו אסור
שיקרה דבר כזה. בימי המלחמה נלחמנו שהבחורות שלנו במשקים היו מתהלכות
במכנסים קצרים, אני אמרתי שאינני רוצה/שהיא "כזאת", לא הבינו את הפסיכולוגי

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת:

אני משבח מאד את הערבים, הם עשו פחות מעשינו

כאלה מאשר בחורינו עשו. גרתי בירושלים

ובתי היתה הולכת שם ב-12 בלילה ושום דבר לא קרה לה. יש לעקור את הנגע הזה, ואין לעבור לסדר היום.

אני משבח את העלאת שאלת המשטרה על

הפרק. בלי משטרה אין כל ערך למליציה המוצעת. בלי דעת הקהל גם כן אין

ערך למליציה. ולמרות כל התקציבים אני משתומם שאני שומע שרק שלוש מאות

שוטרים נמצאים בחל-אביב. כפי שאמר מר רוקח עוברים בתחנה המרכזית 40

אלף איש והכל מרוכז כאן. לא ייתכן שיהיו רק 300 שוטרים! תפקיד ישיבה זו

הוא להוציא לפועל את החלטותיה מחר. אם אין עכשיו מספיק אמון למשטרה הניידה

נקח את הצבא עד שתהיה משטרה. לא כל אנשי הצבא הם גרועים. כאשר מתעוררים מומנטים

מורליים כל לובשי המדים מורליים. צריך להיות ברור שמחר ישנה

משטרה ניידה. כשמשטרה ניידה זו סתובבת בכל רחובות העיר וסמטאותיה.

אם יש מקום כזה כגן-מאיר צריכה להיות שם משטרה ניידה. מורל הישיבה צריך

לחת כח למשטרה לגדול, ואל תכניסו אותנו לפרובלמטיקה הסוציאולוגית.

אני חושב שרצוי לבחור ועדה בה 3 חברים ואת מסקנותיה יעבירו לא רק לוועדה

אלא גם לראש הממשלה ולממשלה, ואם יש צורך ב-800 שוטרים צריכים להיות

800 שוטרים. אם יודע לאלה הבאים מחו"ל שסכנה כרוכה בהליכת אשה

ברחובות א העיר - לא יבואו ארצה, הרי אנו מדינה חרבותיה. אני מציע

למרות כל ההרגעות לא להרגע.

צבי יהודה:

אני מציע:

1. הגברת הכח המשטרהי. 2. הטבת תנאי עבודתם.

3. להעלות את היתם לשוטר הישראלי. 4. חוק זמני על גיוס

אזרחים לשמירה לעזרת המשטרה, וחתה פקוחה. 5. חוקים

מחמירים. 6. פרוצדורה משפטית מזורזת. 7. סודיות במשפ

8. דעת הקהל והעתונות. נוסף לכך אני מציע לקבל החלטות

ולמסור לוועדה קטנה את עבוד הפרטים והעברתם למשרדים ולוועדות לפי תפקידיהם.

ברוב דעות הוחלט למנות ועדה של 3 חברים. את החברים האלה

ימנה יו"ר הוועדה.

א. רזיאל-גאור:

מסרה שסיעתה מציעה לבטל את הפגרה.

היות וענין זה לא מובא לכנסת הוחלט לא